

AFSCHRIFT

Griffienummer : 001814
Repertoriumnummer : 2323
Vonnisdatum : 02.11.2010

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

3408

steenhouwer,
geboren te op
wonende te
Belg.

Verdacht van:

Te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 8 december 2003 tot 1 september 2008,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
eigendom van , voornoemd,
ingevolge akte van deling dd. 18 november 2003 verleden voor notaris met
standplaats te

- een chalet met een oppervlakte van ca. 6m x 6m en een hoogte begrepen tussen ca. 2,80m en 2,50m. De chalet is gebouwd op een muurtje in natuursteen (hoogte tot plaatselijk 0,60m) en aan de buitenzijde uitgevoerd in hout met metalen ramen. Aan de binnenzijde is er een afwerking in rode snelbouwsteen. De chalet is plat afgedekt in geprofileerde staalplaat;
- een verharding in tegels (ca. 6m x 2m) en een betonnen dek (lengte ca. 6m – breedte ca. 2m) voor de chalet;
- restanten van afbraakmaterialen (hout en rode snelbouwstenen) geplaatst rond de chalet;
- een waterput gevormd door twee betonnen buizen (hoogte ca. 1,40m – doormeter ca. 1,20m);
- een toiletruimte in kunststof met een oppervlakte van ca. 0,75m x 1,4m en een hoogte van ca. 2,10m, geplaatst op een vloerdek in beton en tegels;
- een kleine kweekvijver waarvan de oevers versterkt zijn met houten paaltjes en eternieten golfplaten. De oppervlakte bedraagt ca. 7m x 6m;
- een grote vijver met oeverversterking in eternieten golfplaten en houten palen. De oppervlakte van de vijver bedraagt ca. 34m x 28m. Aan de achterzijde is er een betonnen sluismuurtje gebouwd;
- een omheining in draad en cementen palen rond het terrein en een metalen toegangspoort aan de voorzijde;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden, de percelen gelegen zijnde in natuurgebied met wetenschappelijke waarde.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar – thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw – nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 :

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk:
- * de afbraak (inclusief vloerplaat) van de chalet;
- * de verwijdering voor de chalet van de verharding in tegels en het betonnen dek;
- * het verwijderen van alle restanten van afbraakmaterialen;
- * de afbraak van de waterput gevormd door twee betonnen buizen;
- * de afbraak (inclusief vloerplaat) van de toiletruimte;

f

- * het verwijderen van alle oeververstevingen van beide vijvers en het aanschuiven van de oevers zodat deze een natuurlijk, zacht hellend profiel krijgen en de afbraak van het betonnen sluismuurtje;
- * het verwijderen van de omheining in draad en cementen palen en van de metalen toegangspoort aan de voorzijde;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 1° hypotheekkantoor te _____ op
 nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
 Ontvangen : 121,30 euro. De Bewaarder (get.) _____

***   ***   ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

het Openbaar Ministerie in de vordering;

Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt de
 beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

***   ***   ***

1.
 Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te _____,
 kadastraal gekend onder _____

Deze percelen liggen deels binnen de grenzen van natuurgebied (gewestplan
 _____, ggk. bij K.B. van 22 maart 1978) en in een gebied dat werd
 gerangschikt als landschap (M.B. 29.12.87).

2.

Beklaagde wordt ervan verdacht tussen 8 december 2003 en 1 september 2008 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vergunningsplichtige werken in stand te hebben gehouden, m.n.

- een chalet, uitgevoerd in hout met metalen ramen, afgedekt met een geprofileerde staalplaat en gebouwd op een muur in natuursteen,
- een verharding in tegels voor de chalet,
- een waterput,
- een toiletruimte,
- twee vijvers met oeverversteving,
- een omheining in draaf en metalen toegangspoort.

3.

Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De instandhouding van dergelijke constructie in ruimtelijk kwetsbare gebieden blijven strafbaar.

Beklaagde maakt aannemelijk dat de chalet werd opgetrokken alleszins na de inwerkingtreding van het gewestplan, zodat het vermoeden van vergunning kan worden aanvaard nu geen proces-verbaal of anoniem bezwaarschrift voorligt.

Dergelijk vermoeden is niet aanwezig voor wat betreft de overige instandgehouden constructies en zeker niet voor de oeverversteving aan de vijvers, die overigens niet blijkt uit de overgelegde foto's.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding met uitzondering van de instandhouding van de chalet, is bijgevolg bewezen door het strafonderzoek en het onderzoek ter zitting.

Rekening houdende met de aard en de ernst van het misdrijf enerzijds en anderzijds met de inspanning van beklagde, wordt een geldboete van 200 euro opgelegd.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 21 december 2004.

Na een plaatsbezoek, dat op initiatief van beklagde werd georganiseerd werd de herstellvordering gewijzigd.

Beklaagde verwijst naar een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 23 april 2008; er werd inderdaad vastgesteld dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden omdat ' .... beklagden in tussentijd hebben voldaan aan het gevraagde herstel en daartoe belangwekkende kosten deden...'

Beklaagde geeft een verkeerde lezing aan dit arrest.

Beklaagde verwijst vervolgens naar het bestaan van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid; waarschijnlijk bedoelt beklagde de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid die werd opgericht bij art 6.1.6. VCRO.

De rechtbank merkt op de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen slechts kunnen overgaan tot het instellen van een herstellvordering of tot het ambtshalve uitvoeren van een herstelmaatregel, wanneer de Hoge Raad voorafgaandelijk een positief advies heeft verleend.

Nu de herstellvordering dateert van voor de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex, is het advies van de Hoge Raad niet verplicht en overigens in casu niet aangewezen, vermits de constructies werden in stand gehouden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagde gepleegde feit, steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is kennelijk niet onevenredig maar beoogt integendeel een einde te stellen aan een wederrechtelijke toestand, die dan nog wordt vastgesteld in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De argumentatie van beklagde is dan ook op dit punt niet gegrond.

Het herstel zal dienen uitgevoerd te worden binnen de termijn van één jaar; deze termijn is redelijk rekening houdende met de aard van de opgelegde herstelmaatregelen.

Een dwangsom van 125 euro per dag vertraging vormt een gepaste aansporing voor beklagde op wie de verplichting rust tot het uitvoeren van de herstelwerkzaamheden; er bestaan onvoldoende redenen om een limiet te brengen op de vervallen dwangsommen.

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK**;

Stelt vast dat de chalet met een oppervlakte van 36 m² en een hoogte van 2,80 m – 2.50 m vermoed wordt vergund te zijn.

Beklaagde wordt op dit punt vrijgesproken.

Verklaart beklagde voor het overige schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 200,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.100,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 133,43 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

***   ***   ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de houten berging aan de achtergevel van de chalet, de verwijdering van de oeverversteving en aanpassing van de oevers, de vervanging van de cementen palen door houtenpalen en de draadafsluiting te voorzien van openingen, de vervanging van de metalen toegangspoort door een houten poort en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag vertraging vanaf de eerste dag volgens op het verstrijken van hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis werd betekend.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen- verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DETTENDE KAMER**,
02 november 2010, alwaar zetelden:

Mevrouw , Ondervoorzitter, enige rechter,
De heer , Substituut Procureur des Konings,
De heer , Griffier.